

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.383 van 28 juni 1999
in de zaak A. 80.736/X-8487.**

In zake : de gemeente SINT-KATELIJNE-WAVER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. VAN RILLAER,
kantoor houdende te 2820 BONHEIDEN,
Putsesteenweg 8

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat G. BERVOETS,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Frans Halsvest 33/1.

tussenkomen partij :

de n.v. GRONDWERKEN VAN LOO,
die woonplaats kiest bij
Advocaten P. FLAMEY, J. GHYSELS en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Aarlenstraat 25.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente SINT-KATELIJNE-WAVER op 16 oktober 1998 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 18 september 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening waarbij het door de n.v. MAVA namens de n.v. Grondwerken Jef VAN LOO ingestelde beroep tegen de beslissing van 18 september 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende weigering van de vergunning voor het opvullen van een kleiput gelegen aan de Fortsesteenweg te Sint-Katelijne-Waver, kadastraal bekend sectie D, nrs. 90b, 96e en 97a, voorwaardelijk wordt ingewilligd, en dienvolgens de

bouwvergunning wordt verleend onder de erin uitdrukkelijk bepaalde voorwaarden;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 maart 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. VAN RILLAER, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat M. HERMANS die, loco Advocaat G. BERVUETS verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat P. FLAMEY, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. Grondwerken VAN LOO met een verzoekschrift van 9 november 1998 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de n.v. Grondwerken Jef VAN LOO op 11 februari 1997 bij het college van

burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Katelijne-Waver een bouwaanvraag heeft ingediend strekkende tot het "opvullen van een kleiput" gelegen aan de Fortsesteenweg te Sint-Katelijne-Waver, kadastraal bekend sectie D, nrs. 90b, 96e en 97a; dat het betrokken perceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgesteld gewestplan Mechelen gelegen is in ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 17 februari 1997 de bouwvergunning heeft geweigerd om reden dat het betrokken gebied in het voorontwerp van gemeentelijk structuurplan is opgenomen in het randstedelijk groengebied met passieve recreatie, dat er geen aanduiding is over de herkomst van het zand en dat er geen controle mogelijk is over de gestorte materialen; dat de n.v. MAVA namens de n.v. Grondwerken Jef VAN LOO op 13 maart 1997 beroep heeft ingesteld tegen deze weigeringsbeslissing bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen; dat de bestendige deputatie bij besluit van 18 september 1997 het beroep heeft verworpen; dat de n.v. MAVA op 29 oktober 1997 beroep heeft ingesteld tegen de weigeringsbeslissing van de bestendige deputatie bij de Vlaamse regering; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij het bestreden besluit van 18 september 1998 het beroep voorwaardelijk heeft ingewilligd, en dienvolgens de bouwvergunning heeft verleend onder de erin uitdrukkelijk bepaalde voorwaarden;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij opwerpen dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekende partij in een eerste en tweede middel de schending aanvoert van artikel 11, eerste lid, van het ministerieel besluit van 6 februari 1971 tot vaststelling van de samenstelling van het dossier van de aanvraag om bouwvergunning, in het eerste middel, doordat dit artikel uitdrukkelijk bepaalt dat voor een aanvraag betreffende werken tot wezenlijke wijziging van het bodemreliëf bij het dossier een nota dient gevoegd met de nadere beschrijving van de ligging van de grondwater-spiegel evenals van de ontworpen voorzieningen voor de beveiliging van de omliggende gebouwen en beplanting, en, in het tweede middel, doordat dit artikel uitdrukkelijk bepaalt dat, voor een aanvraag betreffende werken tot wezenlijke wijziging van het bodemreliëf, bij het dossier een nota dient gevoegd met de nadere beschrijving van de herkomst van de aan te voeren grond, terwijl het dossier terzake geen enkele nota bevat en evenmin enige toelichting zodat artikel 11 duidelijk geschonden werd;

Overwegende dat verzoekende partij het eerste middel nader uiteenzet als volgt :

"Zonder deze toelichting was het voor het bestuur totaal onmogelijk zich de juiste draagwijdte van de vergunning voor te stellen vermits door de vergunde werken een vijver zou gedempt worden met :

- een wateroppervlakte van 59.144m²
- een gemiddelde diepte van 6 m, gaande tot een diepte van 13 M.
- een inhoud van meer dan 350.000 m³

Vandaar dat het College, alvorens een ontvangstbewijs af te geven, bijkomende toelichtingen gevraagd heeft aan N.V. MAVA.

N.V. MAVA antwoordde op 14 januari 1997 : 'Gezien de op te vullen wateroppervlakte van de kleiput ca 59.000 m² bedraagt, met een diepte van ca 6 m, zal er naar schatting per jaar 88.000 m³ zand worden gestort ...

Het opvullen van de put zal in die mate gebeuren dat de beek, welke aansluit op de oude kleiput, de overloop van het water kan opvangen en afvoeren' (stuk 12);

De afvoer van meer dan 350.000 m³ overtollig water moet dus geschieden via een beek zonder dat enige toelichting verstrekt wordt over :

- de capaciteit van de beek;
- de doordringbaarheid van de grond;
- de snelheid der werkzaamheden;
- de voorzieningen om de omliggende bebouwing, waaronder een beschermd monument, en de omliggende percelen, waaronder een beschermd landschap, te beveiligen.

Het College heeft ondermeer om die reden de bouwvergunning geweigerd zoals uiteengezet in de brief van het College aan de Bestendige Deputatie van 21 mei 1997 (stuk 17).

Het is ook op grond van de schending van art. 11 van het M.B. van 6 februari 1971 dat de Bestendige Deputatie de bouwvergunning geweigerd heeft.

De Minister heeft de vergunning verleend zonder dat hij er de werkelijke draagwijdte kon van inschatten vermits hij geen toelichting had over de beveiliging van omliggende bebouwing en beplanting en vermits hij geen toelichting had over de afvoercapaciteiten van de beek hetgeen nochtans essentieel was gelet op de drastische wijziging van het bodemreliëf ingevolge de toegestane werken en gelet op de enorme wateroppervlakte die zou gedempt worden.

Daardoor werd art. 11 van het M.B. van 6 februari 1971 geschonden. De bestreden beslissing mist tevens de rechtens vereiste feitelijke grondslag";

Overwegende dat verzoekende partij het tweede middel nader uiteenzet als volgt :

"Zonder deze toelichting was het voor het bestuur totaal onmogelijk met kennis van zaken te beslissen en zich de juiste draagwijdte van de vergunning voor te stellen vermits :

- het College in elk geval wil voorkomen dat de vijver ook met bouwpuin of andere afval zou gevuld worden

- dit risico reëel is gelet op de herhaalde misbruiken in het verleden en gelet op de praktische onmogelijkheid om in de toekomst ernstige controle uit te oefenen op de stortingen gezien de aangekondigde hoeveelheden van ca 88.000 m³ per jaar

- dit risico geenszins hypothetisch is vermits er voor goede grond meer dan voldoende afzetmogelijkheden bestaan vandaar dat het juist van belang was om op voorhand de herkomst van de aan te voeren grond te kennen; dat de aanvrager bovendien in elk geval bij benadering in staat moet zijn te laten weten vanwaar al die grond zal komen gelet op de aangekondigde hoeveelheden.

Gevraagd om bijkomende toelichting antwoordde de N.V. MAVA op 14 januari 1997 :

'De aanvoer van het opvulzand gebeurt met vrachtwagens, uitsluitend tijdens de normale werkuren' (stuk 12).

Bij gebrek aan nadere precisering heeft het College de bouwvergunning geweigerd met de volgende motivering : 'er is geen aanduiding over de herkomst van het zand en er is geen controle mogelijk over de gestorte materialen'.

De Bestendige Deputatie heeft beslist dat art. 11 van het M.B. van 6 februari 1971 geschonden was om de volgende reden : 'dat de herkomst van de te storten grond niet wordt meegedeeld; dat de aard en de herkomst van de grond een essentieel gegeven is in het dossier; dat het ontbreken van die gegevens belet om na te gaan of het ontwerp de nabestemming tot agrarisch gebied niet in het gedrang brengt';

De Minister was van oordeel dat de werken moeten leiden tot een perceel 'dat zeker nog voor een landbouwgerichte activiteit in aanmerking komt'.

De Minister heeft de vergunning echter verleend zonder dat het dossier enige toelichting bevat over de herkomst van de grond.

Wanneer de opgevulde vijver voor landbouwactiviteiten moet kunnen dienen, is het nochtans essentieel op voorhand de herkomst van de grond te kennen, zeker wanneer de op te vullen oppervlakte zodanig groot is dat er achteraf praktisch geen controle op de uitgevoerde stortingen mogelijk is en deze controle helemaal uitgesloten is wanneer de stortingen onder water gebeuren. Artikel 11 van het M.B. van 6 februari 1971 werd dan ook duidelijk geschonden";

Overwegende dat de verwerende partij op deze middelen antwoordt dat de kwestieuze nota's ook ontbraken toen de gemeente het dossier aannam en zij zelf de betrokkene heeft toegestaan bijkomende inlich-

tingen te verstrekken, dat de betrokkene meedeelde dat de grond afkomstig is van grond- en afbraakwerken, dat de herkomst van de te storten gronden quasi onmogelijk reeds aan te geven is daar dit sterk afhankelijk is van het aanbod, maar dat de aanvraagster wel stelt dat de gronden afkomstig zullen zijn van grond- en afbraakwerken waarvan met zekerheid kan worden gesteld dat het om niet verontreinigde materialen gaat, dat verzoekende partij "onder het mom dat die uitleg onvoldoende is" het behoud van de vijver nastreeft, en dat de bedreiging van de Midzeelhoeve en de afvoer van het water aanvankelijk geen probleem was en dus ook nu niet kan zijn, en dat verzoekende partij eigenlijk de opportuniteit van de bestreden beslissing aanvecht, hetgeen zij niet kan voor de Raad van State;

Overwegende dat de tussenkomenende partij antwoordt dat de op verzoek van de gemeente meegedeelde bijkomende gegevens volstaan om tegemoet te komen aan de vereiste inlichtingen met betrekking tot de grondwater-spiegel en de ontworpen voorzieningen voor de beveiliging van de omliggende gebouwen en beplantingen, dat er wordt verwezen naar de wateroppervlakte en de diepte en er wordt gesteld dat de opvulling in die mate zal gebeuren dat de overloop van het water via de beek kan worden opgevangen en afgevoerd, en in de aanvraag wordt gesteld dat het opvulmateriaal bestaat uit niet verontreinigde grond afkomstig van grond- en afbraakwerken, zodat de aard en herkomst ervan voldoende duidelijk was, dat de door artikel 11 bedoelde informatie over de herkomst niet de geografische herkomst betreft, hetgeen een onredelijke en onmogelijke voorwaarde zou zijn, dat, indien de verstrekte inlichtingen onvoldoende waren, verzoekende partij bij de beoordeling van de aanvraag aanvullende stukken had dienen op te vragen, en dat, indien zij dit niet deed doch integendeel het dossier volledig verklaarde, zij nadien een gebrek in de samenstelling van het dossier niet meer kan inroepen, dat

voorts uit de bestreden beslissing blijkt dat de minister over alle vereiste informatie beschikte en dus met kennis van zaken kon oordelen, en de opgelegde voorwaarden voldoende waarborgen bieden inzake behoud van de omliggende gebouwen en percelen, en de kwaliteit van de grond, zodat de middelen niet alleen niet ernstig zijn, maar ook onontvankelijk bij gebrek aan belang;

Overwegende dat artikel 11, eerste lid, van het ministerieel besluit van 6 februari 1971 tot vaststelling van de samenstelling van het dossier van de aanvraag om bouwvergunning, luidt als volgt :

"Art. 11. Wanneer het werken tot merkelijke wijziging van het reliëf van de bodem betreft, moet het dossier bovendien een nota in tweevoud bevatten, houdende nadere beschrijving van het beoogde doel en van de aard van de te verwijderen grond, eventueel van de aard en de herkomst van de aan te voeren grond, van de ligging van de grondwaterspiegel, alsmede van de ontworpen voorzieningen voor de beveiliging van de omliggende bebouwing en beplanting";

Overwegende dat het ontbreken in het aanvraagdossier van de door het ministerieel besluit van 6 februari 1971 tot vaststelling van de samenstelling van het dossier van de aanvraag om bouwvergunning vereiste stukken en inlichtingen slechts dan een grond tot vernietiging kan zijn indien zou blijken dat de overheid, die heeft beslist over de aanvraag om bouwvergunning, misleid kon worden in haar beoordeling en derhalve, op zicht van het dossier, niet met de wettelijk vereiste kennis zou hebben geoordeeld;

Overwegende dat het bestreden besluit is gemotiveerd als volgt :

"Overwegende dat de aanvraag initieel door het college van burgemeester en schepenen -zonder voorafgaand advies van de gemachtigde ambtenaar- werd geweigerd op grond van volgende motivering : 'In het voorontwerp van gemeentelijk structuurplan is het

gebied opgenomen in het randstedelijk groengebied met passieve recreatie, er is geen aanduiding van de herkomst van het zand en er is geen controle mogelijk over de gestorte materialen';

Overwegende dat zowel de beslissing van het college van burgemeester en schepenen als de beslissing van de bestendige deputatie zich baseren op een zogenaamd voorontwerp van structuurplan; dat hieromtrent echter nog geen enkel vast administratief gegeven kan worden bijgebracht en de beslissingen zich derhalve gronden op een loutere intentieverklaring van de gemeentelijke overheid die als zodanig niet tegenstelbaar is aan derden; dat wegens het ontbreken van enig gedetailleerd ordeningsplan de vergunningverlenende overheid de voorliggende vraag dient te evalueren aan de hand van de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het vigerend gewestplan;

Overwegende dat het perceel in aanvraag ten westen aansluit op een vrij groot agrarisch gebied; dat het zowel langs de zuid-, noord- als westzijde omringd wordt door eveneens ontginningsgebied met als nabestemming agrarisch gebied; dat op het perceel in aanvraag zich een grote opslagplaats van meerdere firma's voordoet; dat zowel binnen het omringende ontginningsgebied als binnen het westelijk gelegen agrarisch gebied zich residentiële woningbouw, bedrijfsgebouwen en tuinbouw voordoet; dat echter deze zware structurele aantasting geen rechtvaardiging inhoudt om zonder enig verder gemeentelijk aanlegplan af te wijken van de door het gewestplan gestelde inrichtende voorschriften; dat daarentegen de beoogde aanvulling van de in onbruik geraakte kleiput tegemoet komt aan ordeningsvoorschriften van het gewestplan; dat de werken leiden tot een perceel dat zeker nog voor een landbouwgerichte activiteit in aanmerking komt; dat bijgevolg de gevraagde reliëfwijziging mits naleving van welbepaalde voorschriften vergunbaar is;

Overwegende dat de opvulling aanvaardbaar is mits stipte opvolging van de navolgende voorschriften :

- het storten van uitsluitend inerte, niet verontreinigde materialen, hoofdzakelijk bestaande uit grond;
- slechts in die mate te storten dat de aanpalende beek het teveel aan water tijdig kan laten afvloeien;
- de aanstorting af te dekken met een afwerkingslaag van goede aarde met een minimale dikte van 1,5 m over de volledige oppervlakte;
- uiteindelijk een 0,3 m-dikke afwerkingslaag van teelaarde aan te brengen die qua hoogte vloeiend aansluit op het bestaande maaiveld van de omliggende gronden;

- de aanstorting slechts te laten verlopen binnen de normale werkdagen en werkuren;
dat onder deze voorwaarden het beroep van de particulier kan worden ingewilligd";

Overwegende vooreerst dat de verzoekende partij zelf stelt dat zij, vooraleer een ontvangstbewijs af te geven, bijkomende toelichtingen heeft gevraagd aan de n.v. MAVA, en dat de n.v. MAVA haar deze heeft verstrekt op 14 januari 1997; dat het college van burgemeester en schepenen op 11 februari 1997 het ontvangstbewijs van de aanvraag om bouwvergunning heeft afgegeven en daarin uitdrukkelijk heeft verklaard dat de n.v. Grondwerken Jef VAN LOO "een volledig dossier van aanvraag om vergunning tot opvullen van een kleiput (...) gelegen te Sint-Katelijne-Waver, Fortsesteenweg ingediend heeft"; dat hieruit op het eerste gezicht dient te worden geconcludeerd dat het college van oordeel was dat voornoemd antwoord volstond om de bouw aanvraag met de vereiste kennis van zaken te kunnen beoordelen; dat daarenboven uit de motivering van het bestreden besluit op het eerste gezicht blijkt dat de minister op de hoogte was van de problematiek van de beveiliging van de omliggende bebouwing en beplanting en de herkomst van de aan te voeren grond; dat de minister derhalve op zicht van het dossier met de vereiste kennis lijkt te hebben kunnen oordelen; dat de middelen niet ernstig zijn;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. Grondwerken VAN LOO in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de tussenkomst in de vordering tot schorsing, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt voor het overige uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig juni 1900 negenennegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. BOVIN.